

derzijds de verzekeringarts bij het verzoeken van een deskundigenoordeel. Dit onderzoek wordt immers door het UWV aan de verzekeringarts opgedragen op verzoek van één van de partijen (in casu is dit werknemer geweest). Omdat de werkgever niet kan worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende en ook niet als opdrachtgever voor het DO heeft gefungeerd, is hij niet klachtgerechtigd. Dit betekent dat het Regionaal Tuchtcollege de werkgever terecht in zijn klacht niet ontvankelijk heeft verklaard. Het beroep moet dus worden verworpen.

Mijn visie

Naar mijn mening hebben zowel het Regionaal Tuchtcollege als het Centraal Tuchtcollege in deze tuchtzaak op een juiste wijze geoordeeld op grond van hetgeen bepaald is in art. 65 lid 1 onder a en b Wet BIG.

Het Centraal Tuchtcollege overweegt in dit kader dat de werkgever niet kan worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende, als bedoeld in art. 65 lid 1 onder a Wet BIG.

Hoewel duidelijk is dat het deskundigenoordeel (DO) voor de werkgever serieuze gevolgen kan hebben voor zijn verplichtingen tot doorbetaling van loon bij ziekte en het ter hand nemen van de re-integratie van de werknemer, leidt dit uiteindelijk alleen tot een afgeleid financieel belang van de werkgever. Dit is geen rechtstreeks bij een handeling op het gebied van de individuele gezondheidszorg betrokken belang.

Het Centraal Tuchtcollege oordeelt voorts dat er ook geen sprake is van een opdrachtgeversrelatie als bedoeld in art. 65 lid 1 onder b Wet BIG tussen enerzijds de werkgever of de werknemer en anderzijds de verzekeringarts bij het verzoeken van een deskundigenoordeel. Dit onderzoek wordt immers door het UWV aan de verzekeringarts opgedragen op verzoek van een van de partijen en in casu is dit op verzoek van de werknemer gebeurd.

Omdat de werkgever niet kan worden aangemerkt als rechtstreeks belanghebbende en in dit geval ook niet als opdrachtgever voor het DO heeft gefungeerd, is hij niet klachtgerechtigd. Dit betekent dat het Regionaal Tuchtcollege (naar het oordeel van het Centraal Tuchtcollege) de werkgever terecht in zijn klacht niet ontvankelijk heeft verklaard.

Het Centraal Tuchtcollege overweegt verder:

‘Daar komt bij dat de wijze van totstandkoming van het DO door de verzekeringarts en de vraag of het DO antwoord geeft op de voorliggende vragen, alsmede de kwestie of in dit geval de onderbouwing van dit DO (gezien het korte interval tussen de werkhervatting en nieuwe ziekmelding) voldoet aan de daaraan te stellen eisen door de werkgever aan de orde gesteld kunnen worden in de civiele procedure.’

Feitelijk geeft het Centraal Tuchtcollege hiermee aan dat de werkgever zich zou kunnen wenden tot de civiele rechter.

Mr. V.C.A.A.V. Daniels
Advocaat bij VvAA Rechtsbijstand en redactielid van Tijdschrift Tuchtrecht.

43

De nomen nescio-beklaagde en feedback in het kader van een Pro Justitia-rapportage

Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg

15 augustus 2022, C2021/1134,

ECLI:NL:TGZCTG:2022:154

(mr. E.J. Daalder, mr. J. Legemaate, mr. H.M. Wattendorff, mr. M.A.J. Hagenaars, mr. G.T.M. Mooren)

Noot Mr. N.A. de Leon-van den Berg

Medisch tuchtrecht. N.N.-beklaagde. Vereisten klaagschrift. Pro Justitia-rapportage.

[Art. 67a Wet BIG; art. 4 lid 1 onder c Tuchtrechtbesluit]

In deze zaak is een klacht ingediend tegen een onbekend gebleven gz-psycholoog die in het kader van een forensisch Pro Justitia-rapport feedback heeft gegeven aan de rapporterende psycholoog.

Over klager is een Pro Justitia-rapportage opgesteld. Klager heeft aanvankelijk een klacht ingediend tegen de rapporterende psycholoog. Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (RTG) te Zwolle heeft klager in die klacht niet-ontvankelijk verklaard, omdat psychologen niet in het BIG-register zijn geregistreerd

(ECLI:NL:TGZRZWO:2021:78). Vervolgens heeft klager een klacht ingediend tegen de wel BIG-geregistreerde gezondheidszorgpsycholoog (gz-psycholoog) die feedback heeft gegeven aan de rapporterende psycholoog. Hoewel klager het Nederlandse Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP) heeft verzocht om de naam van deze gz-psycholoog, heeft het NIFP geweigerd de naam te verstrekken aan klager. Ter motivering van deze weigering is door het NIFP gesteld dat feedback uitsluitend is bedoeld voor intern overleg en beraad. Het RTG Zwolle oordeelt dat de gz-psycholoog weliswaar betrokken is geweest bij de Pro Justitia-rapportage, maar niet verantwoordelijk is voor de rapportage. Het RTG Zwolle oordeelt dat rapporterende psycholoog wel verantwoordelijk voor de rapportage is, maar dat over diens handelen geen tuchtrechtelijk oordeel kan worden geveld, nu de rapporterende psycholoog niet BIG-geregistreerd is. Het RTG vraagt in zijn beslissing voor deze situatie expliciet de aandacht. De klacht tegen de onbekend gebleven (NN) gz-psycholoog wordt door de voorzitter van het RTG kennelijk ongegrond verklaard.

In beroep noemt klager wel een naam van de gz-psycholoog en verwijst naar de naam van een aan het NIFP verbonden gz-psycholoog. Het CTG neemt aan dat de door klager genoemde gz-psycholoog niet dezelfde is als de gz-psycholoog die feedback op de Pro Justitia-rapportage heeft gegeven. Daardoor ontbreekt de naam van de beklagde nog steeds in het klaagschrift en voldoet het klaagschrift niet aan de daartoe gestelde vereisten. Dit verzuim is in beroep niet hersteld waardoor het CTG de uitspraak van het RTG vernietigt en de klacht niet-ontvankelijk wordt verklaard. Het CTG geeft in zijn beslissing twee voor de praktijk relevante aanwijzingen.

A., wonende te B., appellant, klager in eerste aanleg,

tegen

N.N., gz-psycholoog, beklagde in beide instanties.

Tuchtcollege:

1. Verloop van de procedure

A. – hierna klager – heeft op 3 maart 2020 bij het Regionaal Tuchtcollege te Zwolle een klacht ingediend tegen een gezondheidszorgpsycholoog die

niet bij naam genoemd is (N.N.). Bij voorzittersbeslissing van 13 augustus 2021, onder nummer Z2021/3034, heeft de voorzitter van dat college de klacht kennelijk ongegrond verklaard.

Klager is van die beslissing tijdig in beroep gekomen.

In beroep heeft klager als de gezondheidszorgpsycholoog waar zijn klacht op ziet (voor het eerst) een BIG-geregistreerde gz-psycholoog genoemd, namelijk C. (hierna: C.).

Op verzoek van het Centraal Tuchtcollege heeft C. een verweerschrift in beroep ingediend.

De zaak is in beroep behandeld op de openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 4 juli 2022. Klager is verschenen, bijgestaan door mevrouw D., de moeder van klager. Ook C. was op de zitting aanwezig, bijgestaan door mr. Hielkema.

Klager heeft spreek aantekeningen overgelegd.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn voorzittersbeslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“Op grond van de stukken dient, voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht, van het volgende te worden uitgegaan.

In opdracht van de officier van Justitie heeft een psycholoog, geregistreerd in het Nederlands Register voor Gerechtelijk Deskundigen (NRGD) en verbonden aan het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP) een psychologisch onderzoek ingesteld omtrent de persoon van klager. De rapportage is ondertekend door die psycholoog.

In het kader van die rapportage heeft de aangeklaagde gezondheidszorgpsycholoog feedback gegeven op het conceptrapport.

Klager heeft aanvankelijk een klacht ingediend tegen de rapporterende psycholoog over de rapportage. Omdat psychologen niet in het BIG-register zijn geregistreerd kan het tuchtcollege klachten tegen psychologen niet behandelen. Het college heeft klager in die klacht dan ook niet ontvankelijk verklaard.

Nu heeft klager een klacht ingediend betreffende die rapportage tegen de gezondheidszorgpsycholoog die feedback heeft gegeven aan de psycholoog op diens rapportage.

Klager heeft de manager van het NIFP verzocht om de naam van die gezondheidszorgpsycholoog. Die naam heeft de manager van het NIFP echter niet aan klager gegeven met als motivering dat de

feedback van de gezondheidszorgpsycholoog uitsluitend bedoeld is voor intern overleg en beraad. Daargelaten het standpunt van de manager van het NIFP dat de naam van de gezondheidszorgpsycholoog niet aan klager behoef te worden gegeven is het standpunt dat de feedback alleen bedoeld is voor intern advies en beraad correct. Dat betekent dat de klacht tegen de gezondheidszorgpsycholoog geen kans van slagen heeft en dat de voorzitter van het college beslist dat deze kennelijk ongegrond is. Dat betekent dat, nu de verantwoordelijke rapporteur wel in het NRGD maar niet in het BIG-register is geregistreerd over deze forensisch medische rapportage geen tuchtrechtelijk oordeel geveld kan worden. Het college vraagt daarvoor aandacht en zal daarom deze voorzittersbeslissing op na te noemen wijze ter publicatie aanbieden.

Gelet op het voorgaande dient als volgt te worden beslist”.

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Het Centraal Tuchtcollege gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten.

Op 30 augustus 2020 heeft een psycholoog, verbonden aan het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP), in opdracht van de officier van justitie een Pro Justitia-rapportage uitgebracht over klager.

Voordat de rapportage is uitgebracht heeft een aan het NIFP verbonden gz-psycholoog de psycholoog feedback gegeven op de Pro Justitia concept-rapportage.

Klager heeft tegen de rapporterende psycholoog een tuchtklacht ingediend over de uitgebrachte Pro Justitia-rapportage. Klager is in die klacht niet-ontvankelijk verklaard omdat de rapporterende psycholoog niet BIG-geregistreerd is en het tuchtcollege alleen klachten kan behandelen tegen personen die in het BIG-register staan ingeschreven.

Klager heeft daarna het NIFP gevraagd om de naam te geven van de gz-psycholoog die feedback heeft gegeven op de Pro Justitia-conceptrapportage. Het NIFP heeft die naam niet aan klager verstrekt met als uitleg dat de notities en opmerkingen van het feedbackformulier van de gz-psycholoog uitsluitend bedoeld zijn voor intern beraad.

Klager heeft vervolgens een tuchtklacht ingediend tegen de gz-psycholoog-feedbackgever zonder deze persoon bij naam te noemen. Deze klacht is

door het Regionaal Tuchtcollege behandeld met vermelding van de beklagde gz-psycholoog als N.N.

In beroep heeft klager de persoon van de beklagde gz-psycholoog, die feedback heeft gegeven (voor het eerst) gekoppeld aan een met naam genoemde gz-psycholoog die als manager werkzaam is bij het NIFP. Dat is C.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 Klager wil met zijn beroep bereiken dat het Centraal Tuchtcollege zijn klacht dat de over hem opgemaakte Pro Justitia-rapportage van 30 augustus 2020 onzorgvuldig tot stand is gekomen, (her)beoordeelt en in beroep alsnog gegrond verklaart.

4.2 C. heeft verweer gevoerd en verzoekt het Centraal Tuchtcollege primair om klager in de klacht niet-ontvankelijk te verklaren vanwege gebreken in het klaagschrift en in het verloop van de procedure bij het Regionaal Tuchtcollege. Subsidiair verzoekt C. het Centraal Tuchtcollege om de zaak terug te verwijzen naar het Regionaal Tuchtcollege voor een nieuwe behandeling, omdat hij een instantie heeft gemist om verweer te kunnen voeren tegen de klacht. Meest subsidiair verzoekt C. het Centraal Tuchtcollege om het beroep te verwerven omdat hij niet bij de totstandkoming van de Pro Justitia rapportage betrokken is geweest.

4.3 Het Centraal Tuchtcollege acht klager ontvankelijk in het beroep maar – anders dan het Regionaal Tuchtcollege – niet-ontvankelijk in de klacht en licht hieronder toe waarom.

Ontvankelijkheid van het beroep

4.4 Klagers beroep kan in behandeling worden genomen. Klager heeft bij het Regionaal Tuchtcollege concreet aangegeven dat hij een klacht indient tegen de gz-psycholoog die feedback heeft gegeven op het Pro Justitia concept-rapport en heeft dit met bijlagen onderbouwd. Ook is voldoende duidelijk wat klager de beklagde verwijt, namelijk betrokkenheid bij de volgens klager onzorgvuldig tot stand gekomen Pro Justitia rapportage. Klager heeft bij het Regionaal Tuchtcollege de beklagde gz-psycholoog-feedbackgever niet bij naam (kunnen) noemen. Pas in beroep heeft klager de persoon van de gz-psycholoog-feedbackgever (voor het eerst) gekoppeld aan een met naam genoemde BIG-geregistreerde gz-psycholoog. Het beroep is er om verzuimen in eerste aanleg te herstellen. Klager is dan ook ontvankelijk in beroep.

Niet-ontvankelijkheid klacht

4.5 Aan de orde is dan de vraag of klager ontvankelijk is in de klacht. In artikel 4, eerste lid, onder c Tuchtrechtbesluit BIG staat dat het klaagschrift de naam, het werkadres en, voor zover bekend, het woonadres van degene over wie wordt geklaagd moet vermelden. Voor het Centraal Tuchtcollege is op grond van de stukken en de behandeling op de zitting niet aannemelijk geworden dat C. als feedbackgever of op een andere manier betrokken is geweest bij de totstandkoming van de Pro Justitia rapportage van 30 augustus 2020. Uit de stukken volgt alleen dat C. werkzaam is bij het NIFP en dat hij klager en zijn moeder, toen zij zich bij het NIFP beklagden over de inhoud van het uitgebrachte Pro Justitia rapport, daarover telefonisch te woord heeft gestaan en e-mailcorrespondentie met hen heeft gevoerd.

C. heeft verklaard dat hij niet betrokken is geweest bij een rapportage in het kader van een strafzaak tegen klager en dat hij toen de feedback op het Pro Justitia concept-rapport werd gegeven, nog niet bij het NIFP werkzaam was. Het Centraal Tuchtcollege acht dit aannemelijk en gaat ervan uit dat klager in beroep de verkeerde persoon als beklagde heeft aangewezen.

4.6 Daarmee is (opnieuw) niet duidelijk wat de naam is van de gz-psycholoog tegen wie de klacht is gericht. Dit betekent dat het klaagschrift (nog steeds) niet voldoet aan het vereiste dat het de naam vermeldt van degene over wie wordt geklaagd. Dit is een essentieel gebrek in het klaagschrift en dit verzuim is in beroep niet hersteld. De klacht van klager kan dan ook niet inhoudelijk in behandeling worden genomen.

Klager is niet-ontvankelijk in zijn klacht.

Conclusie

4.7 Dit betekent dat de voorzittersbeslissing van het Regionaal Tuchtcollege, waarbij het beroep van klager kennelijk ongegrond is verklaard, niet in stand kan blijven. Het Centraal Tuchtcollege zal de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege vernietigen en de zaak op grond van artikel 73, lid 9 Wet BIG in beroep zelf afdoen klager en alsnog niet-ontvankelijk verklaren in de klacht.

Extra overweging

4.8 Het Centraal Tuchtcollege merkt in zijn algemeenheid nog op dat een BIG-geregistreerde zorgverlener geacht wordt zich toetsbaar op te stellen waar het gaat om zijn professionele handelen. Op de zitting in beroep is duidelijk geworden dat de feedbackgevers altijd BIG- en NRGD-geregistreerde vakgenoten zijn die zijn verbonden aan

het NIFP. De feedbackgevers koppelen hun bevindingen terug aan de rapporteurs. Deze feedback gaat – kort samengevat – over de logische consistentie van de rapportage, de leesbaarheid en de validiteit, waarbij onder meer wordt gelet op de gevolgde stappen, het verband tussen stoornis en delict, de toerekenbaarheid en de risico-inschatting. Het Centraal Tuchtcollege is dan ook van oordeel dat de feedback van de BIG-geregistreerde vakgenoot meer is dan een instrument voor intern beraad en advies, anders dan het Regionaal Tuchtcollege heeft overwogen en anders dan C., in zijn rol als manager, in zijn e-mail van 28 juni 2021 aan de moeder van klager heeft bericht. Het Centraal Tuchtcollege sluit dan ook niet uit dat een BIG-geregistreerde zorgverlener die feedback geeft op een Pro Justitia concept-rapportage onder omstandigheden tuchtrechtelijk kan worden aangesproken op zijn of haar aandeel bij de totstandkoming van die rapportage, ook als die BIG-geregistreerde geen mede-rapporteur is. Het Centraal Tuchtcollege merkt in dit verband op dat, omdat het van belang is dat BIG-geregistreerde zorgverleners zich toetsbaar opstellen, van het NIFP in beginsel verwacht mag worden dat het de naam van de betrokken gz-psycholoog verstrekt aan degene over wie een dergelijke rapportage is uitgebracht.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:

- vernietigt de voorzittersbeslissing van het Regionaal Tuchtcollege; en doet opnieuw recht:
- verklaart klager niet-ontvankelijk in de klacht,
- bepaalt dat deze beslissing op de voet van artikel 71 Wet BIG zal worden bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant, en zal worden aangeboden aan het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht, Gezondheidszorg Jurisprudentie en Medisch Contact en De Psycholoog met het verzoek tot plaatsing.

NOOT

1. Het eerste punt dat opvalt in deze beslissing is dat de klacht tegen de onbekend gebleven gz-psycholoog wel in behandeling is genomen door het RTG, terwijl in het klaagschrift de naam van beklagde ontbreekt (art. 4 lid 1 onder c Tuchtrechtbesluit BIG en voor hoger beroep art.

19 Tuchtrechtbesluit BIG). Indien de naam van de klaagde in het klaagschrift ontbreekt, kan klager in de gelegenheid worden gesteld dit verzuim te herstellen (art. 5 Tuchtrechtbesluit BIG). In het besluit wordt geen juridisch gevolg verbonden aan dit verzuim indien het niet wordt hersteld. Gelet op art. 47 Wet BIG, waaruit volgt dat het tucht-recht van toepassing is op degene die aan het tucht-recht is onderworpen, zou de voorzitter RTG in mijn optiek de kennelijk niet-ontvankelijkheid van de klacht hebben moeten uitspreken (art. 67a lid 1 onder b Wet BIG). De klacht wordt met een voorzittersbeslissing door het RTG echter kenne-lijk ongegrond verklaard, hetgeen lijkt te implice-ren dat een klacht ingediend tegen een onbekende/NN- klaagde wel ontvankelijk is.

2. Ook in hoger beroep is de klaagde gz-psy-choloog onbekend gebleven. Het CTG acht klager wel ontvankelijk in zijn beroep tegen de uitspraak van het RTC en doet de zaak zelf af ex art. 73 lid 9 Wet BIG. Het CTG vernietigt de beslissing van het RTG en oordeelt uitdrukkelijk dat het verzuim een essentieel gebrek in het klaagschrift betreft, welk verzuim in hoger beroep niet hersteld is, waardoor klager alsnog niet-ontvankelijk wordt verklaard in diens klacht.

3. Het CTG lijkt wel de handschoen op te pakken daar waar het RTC Zwolle expliciet aandacht heeft gevraagd voor de situatie waarin over de rapporterende psycholoog en diens handelen met betrekking tot een Pro Justitia-rapportage geen tuchtrechtelijk oordeel kan worden geveld omdat een BIG-registratie voor psychologen ontbreekt, terwijl de gz-psycholoog die feedback geeft op de rapportage wel BIG-geregistreerd is, maar diens feedbackwerkzaamheden niet tucht-rechtelijk toetsbaar zijn omdat het interne werk-zzaamheden betreft. Het CTG geeft aan het einde van zijn beslissing twee belangrijke overwegin-gen te dien aanzien voor de praktijk.

4. Het CTG overweegt allereerst dat feedback in dit onderhavige geval meer was dan een instru-ment intern beraad en advies (r.o. 48), waarbij het CTG niet uitsluit dat een BIG-geregistreerde zorgverlener die feedback geeft op een Pro Justi-tia-conceptrapportage onder omstandigheden tuchtrechtelijk kan worden aangesproken op zijn of haar aandeel bij de totstandkoming van die

rapportage, zelfs als die BIG-geregistreerde geen mede-rapporteur is.

5. De feedback in het onderhavige geval bestond (samengevat) uit: de logische consistentie van de rapportage, de leesbaarheid en de validiteit, waarbij onder meer wordt gelet op de gevolgde stappen, het verband tussen stoornis en delict, de toerekenbaarheid en de risico-inschatting.

6. Het CTG wijst daarnaast ook nog op het be-lang dat BIG-geregistreerde zorgverleners, zoals de gz-psycholoog die zulke inhoudelijke feedback geeft op een Pro Justitia-rapportage, zich toets-baar opstellen. Gelet op dit belang had van het NIFF, aldus het CTG, in beginsel verwacht mogen worden dat het de naam van de betrokken gz-psycholoog verstrekt aan degene over wie een dergelijke rapportage is uitgebracht.

7. Kortom, twee belangrijke aanwijzingen voor de praktijk, met name voor BIG-geregistreerden die feedback geven op rapportages, als ook voor de organisatie die zulke rapportages opstelt. Aanwij-zingen die door de praktijk ter harte moeten wor-den genomen. In de jurisprudentie zal nader moeten worden uitgekristalliseerd in hoeverre feedback altijd tuchtrechtelijk kan worden ge-toetst, of in de rechtspraak zal duidelijk moeten worden onder welke omstandigheden feedback wel als intern overleg en beraad heeft te gelden en als zodanig mogelijksterwijs niet onder de tuchtrechtelijke toetsing valt.

Mr. N.A. de Leon-van den Berg
Advocaat bij Advocatenkantoor De Leon en
hoofdredacteur van Tijdschrift Tucht-recht.